

Tommy Dinesen (SF):

Jeg må indrømme, at jeg bliver lidt paf over, at jeg har fornærmet nogen. Jeg står ikke heroppe for at fornærme folk. Det er ikke min mening, at jeg har sagt noget galt – det ved jeg ikke, om jeg har, men jeg mener, at jeg sagde fru Lone Dybkjær. Jeg mener ikke, at det er noget stort problem, men har jeg sagt noget galt, vil jeg da gerne give en undskyldning for det. Sådan skal det da heller ikke være.

Jeg står her for at argumentere ud fra det forslag, som vi har fremsat.

Til arbejdsministeren vil jeg sige, at en ting, som jeg tror der er galt i det, er, når man ser på, om det kan betale sig. Men man må også se på, at hvis man skærper på arbejdsmiljøområdet – hvis man får færre erstatninger, er det Socialudvalgets afdeling, og hvis man får færre sygdomme, er det Sundhedsudvalgets afdeling – får forskellige udvalg gavn af, at man har et ordentligt arbejdsmiljø. Deri ligger den præventive virkning ved, at man skærper på arbejdsmiljøområdet. Hvordan forestiller man sig at man skal finde ud af det? Vi mener ikke, at man skal ned i småtingsafdelingen og sige til hver eneste virksomhed, at der er så og så mange arbejdsskader og der er så og så meget, og at man så skal være efter dem. Vi mener, at man skal tage brancherne. Man ved udmærket godt i forvejen, hvad det er for nogle brancher. Det ved BST. BST vil kunne gå ud og sige med det samme, hvor de slemme ting er, og hvor de ikke er.

Fru Pia Christmas-Møller henviser til Canada. Det er da rigtigt, at der er utilfredshed med noget af dette system i Canada, men det er heller ikke det, vi har tænkt os. Der er også den forskel på Canada og Danmark, at der ikke er så mange, der er medlem af fagforeninger i Canada. Jeg har ladet mig fortælle på et møde, der var om det, at det var det, der var baggrunden for, at det ikke fungerede, som det skulle, også fordi man ikke har den støtte, som fagforeningerne normalt giver deres medlemmer.

Til fru Lone Dybkjær: Med hensyn til 800 ansatte er jeg da også usikker på det tal, men man kan ikke bare gå nedad i hvert fald. Det er da ikke vores politik, at alle folk skal på sygehus, og hvad ved jeg. Det, der er problemet her, synes jeg, er – det er i hvert fald, hvad alle, der ved lidt om det, normalt skriver – at der går 15 år, nogle gange 20 år og 25 år, inden disse arbejdsskader bryder frem. De arbejdsskader, vi

har nu, er nogle, som vi har produceret i de glade tressere. Det synes jeg er problemet. Derfor kommer de, og derfor vil jeg da håbe, at det bliver bedre om nogle år.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg kan sige til fru Lone Dybkjær, at også en diskussion om en prioritering af Arbejdstilsynets opgaver deltager jeg meget gerne i, f.eks. en diskussion om, hvordan den fremtidige arbejdsfordeling skal være mellem Arbejdstilsynet og BST. Det er en diskussion, vi selv internt er stærkt optaget af i øjeblikket.

Så skylder jeg lige at gøre opmærksom på, at det er jo ikke, fordi der ikke foregår en diskussion om, hvordan Arbejdstilsynet skal prioritere arbejdsopgaverne. Jeg har faktisk været meget duperet over som minister at opdage, hvor konstruktivt man går til værks i Arbejdstilsynet netop med hensyn til at prioritere de ressourcer, man har, så man får den størst mulige effekt ud af det. Det gør man internt særdeles konstruktivt i Arbejdstilsynet, og man gør det også et andet sted. Det er jo sådan, at der er et meget tæt samarbejde mellem vores Arbejdstilsyn og så Arbejdsmiljørådet, hvor parterne på arbejdsmarkedet er repræsenteret. Også her foregår der en sådan debat. Det er sådan, at man hvert år foretager en prioritering af Arbejdstilsynets arbejdsopgaver for det følgende år, og en diskussion af disse spørgsmål vil jeg meget gerne være med til at bringe videre til medlemmer af Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 25: